

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Ισπανία) στις 17 Ιουλίου 2019 – DX κατά Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Υπόθεση C-549/19)

(2019/C 372/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων και εκκαλών: DX

Καθής και εφεσίβλητη: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται [το] Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν είναι συμβατή με το άρθρο 12 της [οδηγίας] 2003/109/EK του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με το καθεστώς υπηκόων τρίτων χωρών που είναι επί μακρόν διαμένοντες ⁽¹⁾, και –μεταξύ άλλων– με τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 7ης Δεκεμβρίου 2017 (υπόθεση C-636/16 ⁽²⁾) και της 8ης Δεκεμβρίου 2011 (υπόθεση C-371/08 ⁽³⁾), ερμηνεία όπως αυτή των αποφάσεων του ισπανικού Tribunal Supremo 191/2019 της 19ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναίρεσεως 5607/2017 (ECLI:ES:TS:2019:580), και 257/2019 της 27ης Φεβρουαρίου 2019, επί της αιτήσεως αναίρεσεως 5809/2017 (ECLI:ES:TS:2019:663), κατά την οποία μπορεί να γίνει δεκτό, μέσω ερμηνείας της οδηγίας 2001/40/EK ⁽⁴⁾, ότι οποιοσδήποτε υπήκοος τρίτης χώρας κάτοχος άδειας διαμονής επί μακρόν διαμένοντος που έχει διαπράξει αδίκημα που τιμωρείται με στέρηση της ελευθερίας ποινή ενόσ τουλάχιστον έτους μπορεί και πρέπει να απομακρύνεται «αυτομάτως», δηλαδή [χωρίς] να απαιτείται να εκτιμηθούν οι προσωπικές, οικογενειακές, κοινωνικές ή εργασιακές περιστάσεις του.

⁽¹⁾ ΕΕ 2004, L 16, σ. 44.

⁽²⁾ Απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2017, López Pastuzano (C-636/16, EU:C:2017:949)

⁽³⁾ Απόφαση της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Ziebell (C-371/08, EU:C:2011:809)

⁽⁴⁾ Απόφαση 2001/40/EK του Συμβουλίου, της 28ης Μαΐου 2001, σχετικά με την αμοιβαία αναγνώριση αποφάσεων απομακρύνσεως υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ 2001, L 149, σ. 34)

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Tribunalul Cluj (Ρουμανία) στις 23 Ιουλίου 2019 – Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj κατά Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Υπόθεση C-558/19)

(2019/C 372/15)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunalul Cluj

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Impresa Pizzarotti & C SPA Italia Sucursala Cluj

Καθής: Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο άρθρο 49 και στο άρθρο 63 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική νομοθεσία όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση [άρθρο 11, παράγραφος 2, και άρθρο 29, παράγραφος 3, του *Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal* (νόμου 571/2003 περί θεσπίσεως φορολογικού κώδικα)], η οποία προβλέπει τη δυνατότητα επαναχαρακτηρισμού τραπεζικής μεταβίβασης χρημάτων από υποκατάστημα εγκαταστημένο σε κράτος μέλος στην εγκαταστημένη σε άλλο κράτος μέλος μητρική εταιρία ως πράξης παράγουσας εισοδήματα με συνακόλουθη υποχρέωση εφαρμογής των κανόνων περί ενδοομιλικής τιμολόγησης, ενώ, όταν η ίδια πράξη πραγματοποιείται μεταξύ υποκαταστήματος και μητρικής εταιρίας οι οποίες είναι οντότητες εγκαταστημένες αμφότερες στο ίδιο κράτος μέλος, αυτή δεν μπορεί να επαναχαρακτηριστεί με τον ίδιο τρόπο και δεν εφαρμόζονται στην περίπτωση αυτή οι κανόνες περί ενδοομιλικής τιμολόγησης;

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το *Juzgado de lo Mercantil no 3 de Valencia* (Ισπανία) στις 23 Ιουλίου 2019 – GT κατά *Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.*

(Υπόθεση C-560/19)

(2019/C 372/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγουσα: GT

Εναγομένη: *Air Nostrum Líneas Aéreas del Mediterráneo S.A.*

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στην έννοια του «πραγματικού αερομεταφορέα» εταιρία με αντικείμενο την αεροπορική μεταφορά επιβατών η οποία πωλεί το εισιτήριο, πλην όμως δεν εκτελεί την πτήση, ήτοι δεν είναι αυτή που εκτελεί πράγματι την πτήση;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο προηγούμενο ερώτημα, υφίσταται δικαίωμα αποζημιώσεως των επιβατών κατά το άρθρο 7 του κανονισμού 261/2004 ⁽¹⁾ στην περίπτωση που η πτήση διαιρείται σε περισσότερα σκέλη και, συνεπεία μικρής (κάτω των τριών ωρών) καθυστέρησης σε ένα σκέλος, προκαλείται μεγάλη καθυστέρηση (άνω των τριών ωρών) στον τελικό προορισμό λόγω απώλειας της ανταποκρίσεως; Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, εάν οι πραγματικοί αερομεταφορείς των διαφορετικών σκελών είναι διαφορετικοί, υποχρεούται να καταβάλει τη χρηματική αποζημίωση του άρθρου 7 του κανονισμού 261/2004 ο πραγματικός αερομεταφορέας που εκτέλεσε την πτήση στο σκέλος της οποίας σημειώθηκε μικρή καθυστέρηση (κάτω των τριών ωρών), η οποία προκάλεσε όμως απώλεια της ανταποκρίσεως και, επομένως, μεγάλη καθυστέρηση (άνω των τριών ωρών) στον τελικό προορισμό;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 261/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Φεβρουαρίου 2004, για τη θέσπιση κοινών κανόνων αποζημίωσης των επιβατών αεροπορικών μεταφορών και παροχής βοήθειας σε αυτούς σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης και ματαίωσης ή μεγάλης καθυστέρησης της πτήσης και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 295/91 (ΕΕ 2004, L 46, σ. 1)